

KOŚCIOŁEK (15) *sb m*

Oba o oraz e jasne (tak też Cn).

sg N kościółek (6). ◇ A kościółek (5). ◇ L kościółku (2). ◇ pl N kościołki (1). ◇ A kościołki (1).

Sł stp, Cn notuje, Linde XVII w.

Dem. od „kościół” ‘budynek sakralny’:

1. *Odznacz. ‘świątynia chrześcijańska, zwłaszcza katolicka’: mały kościółek, kaplica; sacellum Murm, BartBydy, Mącz, Calep, Cn; aedicula Murm, BartBydg, Mącz, Cn (13) : Murm 126; BartBydg 46; Mącz 363a; Calep 935b; twierdzi za rzecz iŧą/ Ze widział własnym okiem Dżewicę przeczyŧą; Ktora mu rofkazała chwałę Bożą mnożyć/ I tam ná onym mieyŧcu kościółek założyć. Więć plećie/ bredzi/ mata: y ná on kościółek/ Náwyłudza powalek/ pienieędzy/ gomołek. KlonWor 47.*

W połączeniu z imieniem patrona [kościółek + G sg] (6): Bernat Rotman [...] przyŧzedŧy do Monáŧtherzá/ kazał w kościółku ŧwięthego Mauricego przed miáŧtem BielKron 213v; SkarŻyw 213, 487, 517 [2 r.], 572.

W połączeniu szeregowym (1): ŧą y inŧze kościołki/ káplice/ domy do poŧpolitych modlitw. ReszHoz 115.

W charakterystycznych połączeniach: kościółek uczynić, założyć; w kościółku kazać.

Wyrażenia: »kościółek chrześcijański« (1): puŧcili fię do wŧi Gelle názwáney. gdzie nálezi ieden mały kościółek Chrzeŧciánŧki S. Marćiná. SkarŻyw 487.

»mały kościółek« = parvum delubrum Cn (1): SkarŻyw 487 cf »kościółek chrześcijański«.

2. *Odznacz. ‘świątynia pogańska; augurale, auguratorium, parvum delubrum, fanulum, hanulum, sacrarium Cn (2) : Miáŧteczká wálze popuŧtoŧzę/ á koŧciołki [sanctuaria] wálze poborzę BibRadz Lev 26/31.*

a. Pomieszczenie dla figurki bóŧwa (1) : podobieńŧwo zwierzęciá iákie^{go} niczemnego wyráził/ [...] Potym mu ŧpráwiwŧzy kościółek potemu/ [cum fecerit ei ipso dignam habitationem] przypráwił go do ŧciány przytwierdziwŧzy żelázem. BudBib Sap 13/15.

HS